

[Flygaard]

synes jeg hører med for at have den historiske baggrund blot nogenlunde i orden.

Ingerlise Koefoed (SF):

Hr. Svend Erik Hovmand efterlyste min mening om denne sag, og selv om jeg ikke bryder mig om at forlænge debatten på dette sene tidspunkt, vil jeg da heller ikke bare blive siddende stille på min stol og lade, som om jeg ikke havde hørt opfordringen.

Hr. Svend Erik Hovmand ved godt, at jeg hele tiden under udvalgsarbejdet har været meget interesseret i, at de enkelte hospitaler skulle bevare deres selvstændighed. Når jeg har været det, så har det først og fremmest været, fordi jeg har ønsket at bevare de mindre miljøer, som patienterne har haft at være i og udfolde sig i, og ikke så meget, fordi jeg har været så forfærdelig interesseret i administrative ting, men det er klart, at administrationens form og selvstændigheden hører sammen.

Jeg havde gerne set, at man havde kunnet sikre de enkelte institutioner en helt selvstændig status, men jeg synes på den anden side, at vi med de ting, der er opnået her, med ret til selvstændige dispositioner og et selvstændigt ansvar for enhver afdeling under rigshospitalet, nu altså også for Finsen og Hornbæk, og ret til selvstændigt budget, har fået regeringen langt længere, end den var, da vi startede disse forhandlinger. Det synes jeg sådan set man skal takke regeringen for og ikke være så stivsinnet, at man overhovedet ikke kan give sig.

Det har også været min opfattelse, at disse ting, disse rettigheder, var dem, personalet ved de enkelte afdelinger først og fremmest ønskede. Disse rettigheder var vel også dem, patienterne ønskede, og patienterne ønskede især, at de kunne blive på de små hospitaler, at de ikke pludselig blev puttet hen på en stor og kold afdeling på rigshospitalet.

Fru Karen Thurøe Hansen var lidt bange for, at man snigende ville gøre angreb på Finsens budget og på Hornbæks budget. Jeg vil da gerne her love fru Karen Thurøe Hansen, at mit parti sammen med det konservative folkeparti og venstre i finansudvalget vil være meget opmærksom på, om der skulle ske et snigende angreb på Finseninstitutet og Hornbæks budgetter.

Fru Karen Thurøe Hansen spurgte desuden, hvad fru Birthe Nielsen lagde i ordene »indtil videre«. Selv om det naturligvis ikke er min opgave at læse, hvad der er inden i fru Birthe Niensens hoved, vil jeg tillade mig at tro, at så længe man har retten til den selvstændige disposition og det selvstændige ansvar, og så længe man har et selvstændigt budget, så vil det også være strengt nødvendigt, at de enkelte hospitaler har en selvstændig ledelse i form af en inspektør, eller hvad man vil kalde vedkommende.

Ændringer i disse love kan naturligvis ske, når partier i folketinget ønsker at stille forslag derom, og viser det sig, at dette går dårligt, at det ikke lever op til de intentioner, der fra vores side ligger i det, så er det klart, at vi vil være meget kritiske, og så vil vi da ikke være blege for på et eller andet tidspunkt at stille forslag om ændring.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om rigshospitalets styrelse. (Lovforslag nr. L 129).

Ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 1 forkastedes, idet 47 stemte for, 72 imod; 4 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 1 og ændringsforslag nr. 3-7 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 2.

§§ 1-7 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.